

ת"פ 60484/03/22 - מדינת ישראל נגד אימן מסארווה, מוהנד מסארווה, פאדי אבו סבית, פואד אבו סבית (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 60484-03-22 מדינת ישראל נ' מסארווה(עציר)
ואח'

לפני
בעניין: כבוד השופט אבי לוי
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
1. אימן מסארווה
2. מוהנד מסארווה
3. פאדי אבו סבית
4. פואד אבו סבית (עציר)

גזר דין
(בעניין הנאשמים 3 ו-4)

כללי

הנאשמים שלפניי, **פאדי אבו סבית** (להלן: "**הנאשם 3**") ו**פואד אבו סבית** (להלן: "**הנאשם 4**") הורשעו ביום 28.3.23 על-סמך הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן אשר הוגש נגדם.

הנאשם 3 הורשע בשתי עבירות שעניינן **סיוע לסחר בסם מסוכן** בהתאם לסעיפים 13 ו-19 א לפקודת הסמים המסוכנים, בצירוף לסעיף 31 לחוק וכן בשתי עבירות שעניינן **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** בהתאם לסעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

נאשם זה הוכרז במסגרת הסדר הטיעון "כסוחר סמים" בהתאם לסעיף 36א(ב) לפקודה.

הנאשם 4 הורשע בעבירה שעניינה **סחר בסם מסוכן** בהתאם לסעיפים 13 ו-19 א לפקודת הסמים המסוכנים בצירוף לסעיף 29 לחוק; וכן בעבירה שעניינה **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית** בצוותא חדא, בהתאם לסעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

כאן המקום לציין, כי עונשו של נאשם נוסף, **הנאשם 2 - מוהנד מסארווה**, נגזר על ידי ביום 17.5.23 לאחר שבהסכמת הצדדים, עניינו נדון בנפרד מעניינם של הנאשמים דלעיל. על נאשם זה הושתו 16 חודשי מאסר לריצוי בפועל לאחר שהורשע בעבירה שעניינה סיוע לסחר בסם מסוכן בהתאם לסעיפים 13 ו-19 א לפקודת הסמים המסוכנים, בצירוף לסעיף 31 לחוק.

הדין בעניינו של נאשם 1 בתיק זה, **אימן מסארווה** (להלן: "**הנאשם 1**"), אשר נשמע בכפיפה אחת עם עניינם של הנאשמים 3 ו-4, הופרד מהדין בעניינם בהחלטתי מיום 25 אוקטובר 2023 לנוכח הדרדרות מפתיעה ומשמעותית

עמוד 1

במצב בריאותו (כך לפי טענת בא כוחו). מצאתי כי לא יהא זה הוגן כלפי הנאשמים 3 ו- 4 לעכב מתן גזר הדין בעניינם בהמתנה לבירור טענותיו של הנאשם 1 בנוגע למצב בריאותו והשלכתו של זה על העונש הראוי להיות מוטל עליו בגין מעורבותו בפרשה הנדונה כאן. הנתונים העובדתיים אשר נוגעים לנאשם זה יובאו בסקירת העובדות שלהלן ככל שהם שזורים, נוגעים ומשליכים על עניינם של הנאשמים 3 ו- 4 שדינם ייגזר במסגרת גזר דין זה.

מטבעם של דברים עניינו של נאשם 1 ייגזר בנפרד, בהמשך.

עובדות ההרשעה

עובדות הרשעתם של הנאשמים בכתב האישום המתוקן, הינן כדלהלן -

במועדים הרלוונטיים לכתב אישום זה, פעל הסוכן המשטרתי, המכונה נ"פ 608192/21 (להלן: "הסוכן") בשליחות משטרת ישראל ורכש בהוראתה, באישורה ובכספה סמים, כלי נשק ותחמושת. בין הסוכן לבין הנאשם 1 קיימת היכרות מוקדמת. נאשמים 1 ו-2 הם אחים; נאשמים 3 ו- 4 גם הם אחים. אסמאעיל טאהא הוא מכרם של הנאשמים 1 ו- 2 ושכנם של הנאשמים 3 ו- 4.

במועדים שונים שאינם ידועים במדויק למאשימה, סיכמו הנאשמים ואסמאעיל לסחור ולמכור סמים מסוכנים מסוגים שונים, והכל כפי שיפורט באישומים שלהלן.

אישום ראשון (המתייחס לכלל הנאשמים)

בתאריך 18.8.21 שוחח נאשם 1 עם הסוכן. סוכם, כי נאשם 1 ימכור לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של כ- 100 גרם **תמורת 24,000 ₪**, ביום המחרת.

בתאריך 19.8.21 סיכם הנאשם 1 עם הסוכן, כי העסקה תתבצע בתחנת "דלק" בכפר קאסם. סוכם כי הנאשמים 1 ו- 4 ימכרו לסוכן סם מסוג קוקאין כאשר הנאשם 2, נאשם 3 ואיסמעיל יסייעו להם בכך. בעת שהיה הסוכן בדרכו אל מקום העסקה, כיוון אותו הנאשם 1 למקום העסקה באמצעות הודעות ביישומון "ווטסאפ". בנוסף אמר נאשם 1 לנאשם 2, כי עליו לשוחח עם נאשם 4 ולהנחות אותו לבצע את עסקת הסמים עם הסוכן במקום העסקה. לאחר שתיאם את הדבר עם הנאשם 2, נאשם 4 סיכם עם נאשם 3 ועם אסמאעיל לבצע את העסקה במקום הנ"ל. סמוך לשעה 15:20, הגיע הסוכן למקום העסקה באמצעות מונית והמתין.

בהתאם לסיכום, בסמוך לשעה 15:40, הגיעו הנאשמים 3, 4 ואסמאעיל למקום העסקה ברכב מסוג יונדאי איוניק מ"ר 50601501, כשהם מחזיקים ברכב זה בצוותא חדא (עם הנאשמים 1 ו- 2) סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 98.25 גרם נטו, ללא היתר על פי דין.

במקום העסקה, נאשם 4 יצא מן הרכב, פנה לסוכן, הזדהה וציין, כי הגיע מטעמו של הנאשם 1. או אז, נאשם 4 והסוכן נכנסו לרכב ובנוכחות הנאשם 3 ואסמאעיל, הוציא הנאשם 4 את הסמים ממכנסיו ומסר אותם לנאשם 3. זה האחרון מסר את הסמים לסוכן, אשר שקל אותם והתלונן על איכותם.

בשלב זה, ביקש הסוכן מן הנאשמים 3, 4 ואסמאעיל שיסעו לכיוון המונית כדי שימסור להם את הכסף תמורת הסמים. אסמאעיל נהג ברכב לכיוון המונית, הסוכן יצא מן הרכב ומיד התקשר לנאשם 1 והתלונן באוזניו על איכות הסמים.

נאשם 1 השיב לסוכן כי הסמים "באחריות"; הוא אף הציע לקנות ממנו כמות גדולה יותר באשראי.

בסיומה של השיחה עם נאשם 1, שב הסוכן לרכב ומסר לנאשם 4 סך של 24,000 ש"ח תמורת הסמים ובמסגרת העסקה. מיד לאחר מכן, חזר הסוכן למונית ועזב את מקום העסקה.

צוין בכתב האישום המתוקן כי במעשיהם המפורטים לעיל נאשמים 1 ו- 4 סחרו בצוותא חדא בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של **98.25 גרם נטו**. אלו אף החזיקו בו שלא לצריכתם העצמית. הנאשמים 2, 3 ואיסמאעיל סייעו לנאשמים 1 ו-4 לסחור בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל האמור. כמו כן הנאשם 3 ואיסמאעיל החזיקו בסם שלא לצריכתם העצמית.

אישום שני (נאשמים 1 ו- 3 בלבד)

בין התאריכים 9.9.21 ו- 11.9.21 תקשרו נאשם 1 והסוכן באמצעות שיחות קוליות ובהודעות. השניים סיכמו שהנאשם 1 ימכור לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות של 100 גרם תמורת 240 ₪ (לגרם). בהמשך למתואר לעיל, סיכם הנאשם 1 עם הנאשם 3 ואיסמאעיל, כי ימכור לסוכן, בסיועם של איסמאעיל והנאשם 3, סם מסוכן מסוג קוקאין.

בתאריך 12.9.21 סמוך לשעה 11:00 שוחחו הנאשם 1 והסוכן על מנת לתאם את הגעת האחרון לצורך ביצוע העסקה. נאשם 1 מסר לסוכן שיגיע לתחנת "דלק" בכפר קאסם. בהמשך, הסוכן והנאשם 1 תיאמו כי העסקה תבוצע בשעה 14:00 או בסמוך לכך.

בשל תנועה ערה בכבישים, הפגישה עם הנאשם 3 ואיסמאעיל התעכבה, בעוד הנאשם 1 נותר בקשר רציף עם הסוכן, עם הנאשם 3 ועם איסמאעיל. הנאשם 1 עדכן את אלו בכל הנוגע לסוג רכבו של הסוכן.

סמוך לשעה 14:30 הגיע הסוכן למקום העסקה במונית והמתין במקום. בהתאם לסיכום, הנאשם 3 ואיסמאעיל שנכחו במקום העסקה מבעוד מועד, המתינו ברכב מסוג מזדה 6 מ"ר 2327576 כשהם מחזיקים ברכב סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 99.69 גרם נטו, ללא היתר על פי דין.

בהמשך למתואר, נכנס הסוכן לרכב, ובנוכחות איסמאעיל, הוציא נאשם 3 ממכנסיו את הסמים ומסר אותם לסוכן. הסוכן שקל את הסמים ופנה בתלונה לנאשם 3, לפיה חסרים מספר גרמים מן הסמים. בתגובה אמר נאשם 3 כי ישלח בהמשך את החסר. עוד התלונן הסוכן על איכות הסמים, ונאשם 3 השיב כי "כל הסחורה ככה". איסמאעיל השיב לסוכן: "חתכתי שלם".

בשלב זה, יצא הסוכן מהרכב, ניגש למונית, לקח את הכסף המיועד לעסקה ומסר לנאשם 3 ולאיסמאעיל סך של 23,000 ₪ תמורת הסמים, תחת הסכום עליו סוכם וזאת בשל הכמות החסרה, לטענתו. בשלב זה, הנאשם 3 ואיסמאעיל נסעו מהמקום.

בהמשך למתואר לעיל, התקשר הסוכן לנאשם 1, התלונן באוזניו על חסרונם של שלושה גרמים במסגרת העסקה ועדכן אותו כי מסר ליד הנאשם 3 ואיסמאעיל סך כספי נמוך ב - 1000 ₪ לעומת זה שעליו סיכמו במסגרת העסקה, בשל החוסר כאמור. מיד לאחר מכן חזר הסוכן למונית ועזה את מקום העסקה. סמוך לאחר ביצוע העסקה, נאשם 3 ואיסמאעיל נסעו ברכב לתחנת דלק סמוכה למקום העסקה ופגשו בנאשם, בעת שהמתין במקום ברכב מסוג אופל אינסניגה מ"ר 2144375.

צוין בכתב האישום המתוקן, כי במעשיהם המפורטים לעיל, הנאשם 1 סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 99.69 גרם נטו, בסיועם של הנאשם 3 ושל איסמאעיל, אשר החזיקו בסם שלא לצריכה עצמית וללא היתר על פי דין.

ראיות התביעה לעניין העונש

הפרקליטה המלומדת, עו"ד לינה מטר, הגישה לעיוני טיעונים כתובים לעניין העונש (סומנו **טעת/5**).

בעברו של **הנאשם 3**, יליד 1999, הרשעה קודמת אחת משנת 2022, שעניינה בין היתר בסחר בסמים מסוכנים. בגינה הוא מרצה כיום 40 חודשי מאסר (ת"פ 48196-01-22 מחוזי לוד); הנאשם נעצר במסגרת התיק הנוכחי ביום 14.3.22 ומצוי במעצר עד עצם היום הזה. (ראו **טעת/3**).

בעברו של **הנאשם 4**, יליד 1993, שתי הרשעות קודמות (מהשנים 2014 ו- 2022), שעניינן בין היתר בסחר בנשק. על נאשם זה הושת מאסר בפועל לתקופה בת 6 שנים ו- 4 חודשים (ת"פ 48196-01-22) (ראו **טעת/4**). הנאשם מצוי במעצר בגין התיק בו אנו עוסקים כאן מיום 14.3.22.

טיעוני המאשימה לעניין העונש

במסגרת טיעוניה לעניין העונש עמדה הפרקליטה על הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כפועל יוצא של מעשיהם של הנאשמים. הודגשה החובה להגן על בריאות הציבור מפגיעת נגע הסמים. והוזכר, כי עסקינן כאן בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות שאינה מבוטלת. לשיטתה של המאשימה, יש לראות בכל אישום הכולל בכתב האישום כאירוע נפרד, שכן לשיטתה, אין למצוא בינם "קשר הדוק". עוד עמדה המאשימה על התכנון המוקדם בביצוע העבירות, כחלק מהתארגנות עבריינית שבוצעה בצוותא חדא.

הפרקליטה הציגה פסיקה, שעניינה בעבירות סמים, וטענה, כי בעניינו של נאשם 3, מתחם הענישה לשיטתה של המאשימה צריך שינוע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, בגין כל אחד מהאירועים, כאשר בעניינו של נאשם 4, יש לשרטט מתחם ענישה הנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר לריצוי בפועל.

נוכח המקובץ ועל רקע הנתונים שלפיהם הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה וחסכו זמן שיפוטי, עתרה המאשימה למקם את עונשם במרכז מתחם הענישה, תוך צבירת העונשים. עוד נתבקשתי להשית על הנאשמים עונשי מאסר על תנאי וקנס משמעותי. עוד צוין, בהתייחס לנאשמים כולם, כי אלו ביצעו את העבירות המיוחסות להם עבור בצע כסף לאחר תכנון מוקדם והתארגנות.

טיעוני ההגנה לעניין העונש

באי כוחו המלומדים של הנאשמים 3 ו- 4, עו"ד תומר נווה ועו"ד אנס דיראווי, ציינו בנוגע לשני הנאשמים, כי ניתן להיווכח מעבודות כתב האישום, כי מרשיהם לא עמדו כלל ועיקר בקשר ישיר עם הסוכן, אלא דווקא איסמאעיל הוא שהיה "הרוח החיה" בביצוען של העסקאות וכן הנאשמים האחרים. הודגש, כי לנתונים אלו נפקות ממשית עת מגדירים את חלקו של כל נאשם ונאשם במסגרתן של הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות. לדידם של הסנגורים עובדות כתב האישום המתוקן מצביעות על כך שחלקם של הנאשמים אינו עיקרי כלל ועיקר ועל בית המשפט ליתן דעתו לעובדות אלו בלבד.

הסנגורים עמדו על כך שהודאתם המהירה של מרשם חסכה העדתם של עשרות עדים ובמובן זה נחסך זמן שיפוטי יקר. עוד פורט רקעם של הנאשמים, המגיעים ממשפחה מרובת ילדים - קשת יום. הוצגה פסיקה ענפה בעבירות דומות. הוער, כי הנאשמים מצויים במעצר מיום 14.3.22 בתנאים האופייניים לסטטוס זה. לפיכך, תנאיי מעצרם קשים ביותר. עם זאת, צוין, כי הנאשמים עושים כל שלאל ידם על מנת להשתלב בצורה מוצלחת במסגרות המעצר.

הסנגורים הפנו בנוסף לגזרי הדין שניתנו במסגרת הפרשה, שהורתה בהפעלת הסוכן הנ"ל, על ידי מותבים שונים, ועתרו, מתוך התחשבות ברמת הענישה הזו, לקבוע בעניינם של הנאשמים מתחם ענישה הנע בין 15 ל- 25 חודשי מאסר לריצוי בפועל ולמקם את עונשם של השניים ברף האמצעי של המתחם המוצע.

עוד הוצגו לי כתבי האישום והכרעת הדין (שניתנה במסגרת הסדר טיעון) בבית המשפט המחוזי מרכז - לוד בעניינו של אסמאעיל טאהא, אשר דינו טרם נגזר (ת"פ 26126-03-22 שבמסגרתו צורף כתב האישום מושא פרשת זו בעניינו של אותו אסמאעיל).

הנאשם 3 פנה בדבריו אל בית המשפט וביקש סליחה והזדמנות נוספת. הוא הדגיש שאינו משתמש בסמים ומעוניין לשוב לביתו ולאשתו.

הנאשם 4 אף הוא פנה בדבריו אל בית המשפט וביקש את מידת הרחמים מבית המשפט. נאשם זה ציין שלא הבין עד תום את השלכות מעשיו על משפחתו ועל מהלך חייו. הוא פירט, כי אביו נפטר לאחרונה ושכל רצונו הוא לשוב אל חיק אשתו ובתו הקטנה.

דין והכרעה

המעשים שבעשייתם הורשעו הנאשמים הם חמורים. הנאשמים החזיקו בכמות בלתי מבוטלת של סם מסוכן וקשה מסוג קוקאין. נאשם 4 סחר בו, בעוד נאשם 3 סייע לסחר בו בשתי הזדמנויות שונות. הכול כמפורט בהרחבה לעיל.

כידוע, העיקרון המנחה בהבניית שיקול-הדעת השיפוטי, הוא עקרון ההלימה: משמע, שימור יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.

על מנת לשמר יחס זה, עובר לקביעת העונש יש לשרטט מתחם עונש הולם, מתוך התחשבות בערך החברתי בו פגע המעשה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק). מכאן, לאחר קביעת המתחם, וככל שבית-המשפט לא מצא לנכון לסטות הימנו מטעמים של שיקום, יקבע העונש המתאים לנאשם בשים לב לנסיבותיו האישיות, הללו שאינן קשורות בביצוע העבירה.

על האמור יש להוסיף, כי עת עסקינן במספר נאשמים משותפים לפרשה אחת, קיימת חשיבות מרובה **לעקרון אחידות הענישה.**

עקרון זה אינו מתמצה אך ורק ביחס העונשי- פנימי של הנאשמים באותה הפרשה (אף אם זו נדונה בכללותה במסגרתם של מותבים שונים), אלא זה מחייב גם בדיקה כדבעי "כלפי חוץ", תוך בחינת עניינו של כל נאשם ונאשם ביחס לנאשמים אחרים (שלא נכללו באותה הפרשה) בעבירות ובנסיבות דומות. על משמעות כפולה זו של עקרון אחידות הענישה עמד כב' השופט דנציגר במסגרתו של ע"פ 4597/13 **פיצו נ' מדינת ישראל**, פסקה 22 (ניתן ביום 22.9.14) בציינו

"ככלל, יכול עקרון אחידות הענישה ללבוש שני פנים; האחד, כללי-חיצוני, באופן המבטיח שוויון בפני החוק ומונע אי-צדק בחריגה ממדיניות הענישה הנוהגת, על-ידי החלת שיקולי ענישה דומים על נאשמים שהעבירה בה הורשעו ונסיבותיה דומות או זהות [...]. השני, פרטני-פנימי, באופן המבטיח קיומו של יחס הולם בין עונשיהם של שותפים לאותו מעשה עבירה או פרשיה עבריינית, כך שמדרג הענישה - שבין השותפים לבין עצמם - ישקף את חלקם היחסי בפעילות העבריינית"

ודוקו, יש תמיד לזכור, כי "עקרון אחידות הענישה אינו חזות הכל. השיקול בדבר אחידות הענישה הינו שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לשקול על מנת להגיע לתוצאת מאוזנת המגשימה את תכלית ההגנה על עניינו של הציבור והפרט" (ע"פ 7350/12 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10, ניתן ביום 14.1.13).

לאחר שאמרתי דברים אלו, אצא, אפוא, לדרכי בגזירת דינם של הנאשמים שלפניי.

ראשית, עניינו של הנאשם 3 -

אעבור כעת לדון בעניינו של הנאשם 3. אזכיר, כי נאשם זה הורשע בשתי עבירות שעניינן סיוע לסחר בסם מסוכן וכן בשתי עבירות שעניינן החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, שנעברו במסגרתם של שני האישומים (סם מסוג קוקאין במשקל כולל של 197.74 גרם נטו).

על הערכים החברתיים שבהם פגעו מעשיו של הנאשם אין צורך להכביר מילים. עבירות שעניינן סיוע לסחר בסמים מסוכנים (והחזקתם שלא לצריכה עצמית) פוגעת בערכים **שעניינם שמירה על בריאות-הציבור ועל פגיעתו מפני עבירות נלוות לעבירות הסמים**. נוכח **אופי הסם וכמותו שנסחר פעמיים בסיועו של הנאשם** ראוי לקבוע, כי **מידת הפגיעה** בערכים הללו, כפי שזו ניבטת ממעשיו של הנאשם היא מהותית.

ייאמר מיד, על אף טיעוניה של המאשימה כי יש לראות בכל אישום ואישום בעניינו של הנאשם 3 כאירוע נפרד, אני סבור דווקא כי יש להתייחס אל מכלול העבירות בעניינם כמקומות "אירוע אחד" כמשמעו של מונח זה בסעיף 40ג(א) לחוק. לטעמי קיים "קשר הדוק" בין שני האישומים כך שאלו מהווים שרשרת עבריינית אחת, אשר התבצעה בצורה דומה (סוג סם דומה והחזקתו) אל מול אותו הסוכן. חרף פער זמנים מסוים (שלושה שבועות לערך) הנפער בין ראשית המעשים לבין סופם, התוכנית העבריינית הכללית נותרה זהה. משכך, לא יהא זה נכון להשקיף על אישומים אלו כאירועים נפרדים (להרחבה על אודות "הקשר ההדוק" ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופטת ברק-ארז, ניתן ביום 29.10.14; ע"פ 9308/12 עיסא נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.7.15).

סבורני, כי ראוי במקרה זה לגזור לנאשם 3 "עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע" (סעיף 40ג(א) סיפא לחוק). משמע, כמצוות החוק, בגזירת העונש, אתחשב במספר העבירות, בתדירותן ובזיקה ביניהן. ישמר, מטבע הדברים, בגזירת העונש יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שיהא עליו לרצות (סעיף 40ג(ג) לחוק).

כפי שהזכרתי במסגרתו של גזר הדין שניתן זה מכבר בעניינו של הנאשם 2, הרי שהשפעתו של סם הקוקאין היא הרסנית. עמד על כך כב' השופט הנדל במסגרת ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (ניתן ביום 4.7.12) בציינו

"...הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו".

במובן זה, בית-המשפט העליון עמד לא פעם על הצורך למגר את תופעת הפצת הסמים המסוכנים (בפרט הקשים שבהם) באמצעות נקיטת יד קשה מול הסוחרים ופגיעה בשרשרת הספקת הסם. עוד נקבע כי בעבירות מסוג זה יש מקום להתייחס בין היתר **לסוג הסם ולכמותו** (ע"פ 1654/16 שרר נ' **מדינת ישראל**, פסקה 9, ניתן ביום 27.2.17).

ככלל, גישתן של הערכאות השיפוטיות כלפי העוסקים בסמים קשים (בפרט כלפי אלו הסוחרים בהם) היא בלתי-מתפשרת וקובעת כלל של הטלת מאסר מאחורי סורג ובריה לתקופות ממושכות **מטעמים של הרתעה, גמול והלימה**.

כך למשל, בפרשה שנדונה במסגרתו של ע"פ 1478/19 **סעדי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.11.19) הושתו 40 חודשי מאסר לריצוי הפועל בגין סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין (58.78 גרם).

במסגרתו של ע"פ 8367/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.3.19) הושתו 30 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין ביצוען של שתי עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין (30 גרם ו- 50 גרם).

במסגרתו של ע"פ 7617/18 **אבאייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.3.19) הושתו 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין ביצוען של שתי עבירות סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין (50 גרם ו- 50 גרם).

בפרשה נוספת שנדונה במסגרתו של ע"פ 1654/16 **שרר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 27.2.17) הנ"ל, דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, שהשית על המערער עונש מאסר לריצוי בפועל בן 54 חודשים. עונש זה הושת על יסוד הודאתו של המערער (בעל עבר פלילי מכביד) בעבירות שעניין סחר בסם מסוכן; סיוע לסחר בסם מסוכן, והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. עובדות מקרה זה לימדו, כי המערער מכר לסוכן 20 גרם קוקאין תמורת 12,500 ₪. בנוסף (במסגרת האישום השני), סייע למכירת 100 גרם קוקאין לסוכן בהזדמנות אחת, ובשנייה סייע למכירת 90 גרם קוקאין לסוכן. **בהתייחס לאישום השני (סיוע למכירת 190 גר' קוקאין באופן כולל), שורטט מתחם ענישה הנע בין 36 חודשי מאסר לבין 60 חודשי מאסר.**

בפרשה נוספת שנדונה במסגרתו של ת"פ (מחוזי חיפה) 60440-03-22 **מדינת ישראל נ' טמם** (ניתן ביום 17.5.23), הושתו על **נאשם 32 חודשי מאסר בפועל**, בגין ביצוען של שלוש עבירות שעניין סיוע לסחר בסמים מסוג קוקאין (מעט מעל 200 גרם באופן כולל). ושלוש עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. מתחם הענישה אשר שורטט בגין מעשים אלו נע בין 24 לבין 48 חודשי מאסר.

[ראו בנוסף והשוו: ת"פ (מחוזי חיפה) 60189-03-22 **מדינת ישראל נ' גאנם ואח'** (ניתן ביום 11.7.23) - העוסקת בפרשה הנוגעת לאותו הסוכן דכאן; ע"פ 8367/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.3.19); ע"פ 3060/15 **אבו רגייג נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.7.15); ע"פ 2173/16 **אבו צעלוק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 3.11.16); ע"פ 3117/12 **ארביב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.9.12); ע"פ 1987/15 **דורי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.8.15)].

כעת אפנה לעיין **בנסיבות ביצוע העבירה** (מאלו המצוינות בסעיף 40ט לחוק).

הנאשם 3 סייע בשתי הזדמנויות לסחר בסם מסוג קוקאין במשקל כולל של 197.74 גרם נטו, ללא היתר על פי דין (וכן החזיק בסמים שלא לצריכה עצמית). משמע, נאשם 3 **אמנם סייע לביצוען של שתי העסקאות, כפי שפורט במסגרתן של עובדות כתב האישום המותקן, אך זה לא נטל חלק במלאכת קשירת הקשר והתכנון המוקדם עם הסוכן לשם ביצועה בצוותא חדא של עבירות הסחר** (המיוחסת בעיקרו של דבר לנאשמים 1 ו-4). עם זאת, מעשיו של הנאשם 3 אינם כה שוליים, כפי שניסו לצייר זאת סנגוריו. אזכיר, כי במסגרת האישום הראשון הגיע נאשם 3 למקום העסקה עם נאשם 4 ואסמאעיל. נאשם 4 העביר את הסמים לנאשם 3 שהעבירם מצדו לסוכן. במסגרתו של האישום השני הסוכן כבר פונה לנאשם 3 ומתלונן על חוסר בכמות הסם. הנאשם 3 מרגיעו ואומר לו, כי ישלח בהמשך את החסר. נאשם 3 ואסמאעיל נטלו את התמורה הכספית מן הסוכן. **מעשיו של הנאשם היו מודעים ומכוונים לסייע לביצוע העסקה. כתוצאה ממעשיו עלול היה להיגרם נזק ממשי לבריאותם של בני אדם בשים לב לאופי הסם וכמותו. בפועל, לא נגרמו נזקים כתוצאה מהמעשה, שכן הסם סופק לסוכן.** הנאשם עשה את שעשה ככל הנראה על רקע רצונו להשיג "כסף קל". **הנאשם הבין את חומרת מעשיו, יכול היה וצריך היה להימנע מלבצע את המעשים.**

בהתחשב במכלול, ראוי, לטעמי לשרטט את מתחם הענישה ככזה הנע בין **24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 45 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, לצד עונשים נלווים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה -

הנאשם **נטל אחריות על מעשיו, הודה במשפטו, חסך זמן שיפוטי ונטל אחריות מלאה על מעשיו תוך הבעת חרטה. עברו הפלילי של הנאשם אינו נקי כלל ועיקר.** הוא מרצה כעת מאסר בפועל של 40 חודשים בגין תיק סמים (ת"פ 48196-01-22 מיום 12.12.22). משפחתו של הנאשם ודאי תיפגע כפועל יוצא ממאסר ממושך. לא הוצג לפני (ולא נתבקש) תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של נאשם זה.

הן ביחס לנאשם זה הן ביחס לנאשם 4, הנושאים ביום מתן גזר דין זה עונשי מאסר ממושכים בגין עבירות שבעשייתן הורשעו, נתעוררה מחלוקת בין הצדדים בדבר צבירת העונשים המוטלים בגזר דין זה אל העונשים הללו או חפיפתם אלה לאלה. משמדובר בסוגיה הנוגעת לשני הנאשמים הללו, אדון בה במישור העקרוני תחילה כאן ובהמשך, ייעשה היישום הפרטני ביחס לכל אחד מהנאשמים לפי נסיבות עניינו הפרטניות.

כידוע, סעיף 45(ב) לחוק העונשין שכותרתו "צבירת או חפיפת עונשים, עוסק בסוגיה המונחת לפתחי. להלן יובא נוסחו ככתבו וכלשונו -

45" (ב) מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל ענשו חזר ונידון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה לא הורה שישא את ענשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר."

במסגרת רע"פ 3589/17 **שמואל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.2.20), נקבע כי "ההחלטה האם עונשים שונים שהוטלו על נאשם ירוצו במצטבר, או בחופף - מטרתה לאפשר לבית המשפט להתאים עונש למעשה (ראו: ע"פ 2580/14 **חסן נ' מדינת ישראל**, פסקה 23 (23.09.2014); דנ"פ 8086/01 אייזן נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5) 625, 637 (2005); להרחבה ראו: רות קנאי "הנחיות לקביעת גזר-הדין בפסיקת בית המשפט העליון" משפטים כד 97, 128-126 (1994))." צוין שם, שבפסיקת בית המשפט העליון הובעו שלוש גישות פרשניות שונות ביחס למשמעות ההוראה המעוגנת בסעיף 45:

גישה אחת, שלפיה, ההוראה מבטאת את **עמדתו העקרונית של המחוקק, לפיה הכלל הוא של חפיפת עונשים שנגזרו, ואילו צבירתם היא החריג**. לפיכך, במקרים בהם בית המשפט קובע שהעונשים ירוצו בדרך מצטברת, עליו לנמק קביעה זו באופן מיוחד.

על פי הגישה השנייה, ההפך הוא הנכון; כלומר, **כלל הוא כי העונשים ירוצו באופן מצטבר, ואילו חפיפתם היא החריג**, וזאת משום שראוי שנאשם יישא את מלוא העונש על כל אחת מהעבירות שעבר, ולא יזכה בהפחתה של מאסר שהוטל עליו רק נוכח העובדה שהוטל עליו מאסר נוסף בגין עבירה אחרת.

הגישה השלישית **מחייבת מתן פרשנות לסעיף 45 כלשונו וכפשוטו**, כלומר, להבינו כך שלא ננקטת בו עמדה עקרונית כלשהי: חיובית או שלילית ביחס לחפיפת עונשי מאסר, או הצטברותם. עם זאת, יש להפעיל את ההוראה לטובת הנאשם במקרים בהם גזר הדין שותק ביחס לסוגיית צבירת העונשים.

צוין עוד, כי לצד זאת, נקבע לא פעם כי ספק אם יש הבחנה של ממש בין שלוש הגישות, וכי בכל מקרה - לבית המשפט נתון שיקול דעת בהכרעה האם עונשים שהוטלו על הנאשם ירוצו באופן מצטבר, או חופף (ראו: ע"פ 1601/03 עיני נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(5) 949, 957-959 (2005); יורם רבין ויניב ואקי דיני עונשין 1608 (2014)).

בית המשפט העליון התווה מספר שיקולים לצורך הכרעה בין חפיפה, או צבירה של עונשים, וביניהם, בין היתר: **אופי המעשים, חומרת העבירות ונסיבות ביצוען** (כאשר ככל שאלה חמורים יותר, כך גוברת הנטייה להטיל ענישה מצטברת); קיומה, או העדרה של **זיקה בין העבירות** (כאשר ככל שקיימת **זיקה הדוקה יותר**, כך קטנה הנטייה להטיל ענישה מצטברת); ו**שיקולי גמול והרתעה**. בפסיקה נקבע, שיש להתחשב בשיקולי גמול והרתעה בעת ההחלטה על צבירה, או חפיפה של עונשים; כן נקבע, שעיקרון ההלימה עשוי לגבור על סעיף 45(ב) לחוק העונשין בפרט כאשר העונשים השונים הוטלו בגין עבירות שונות, וקביעת ריצוי חופף של העונשים תייצר פער משמעותי בין חומרת העבירות לבין העונשים המוטלים.

המכלול מלמדנו, כי **במקרים בהם מדובר באירועים נפרדים, אשר מקימים עבירות נפרדות, חפיפת עונשים איננה עולה בקנה אחד עם עיקרון ההלימה, ובמיוחד במקרים בהם מדובר בחפיפה מלאה של עונשים שהוטלו בהליכים שונים** (ראו: רע"ב 4787/14 **היועץ המשפטי לממשלה נ' בן איבגי**, פסקה 36 לפסק דינו של השופט נ' סולברג (21.08.2014)).

נוכח המקובץ, מוטלים, אפוא, על **הנאשם 3** עונשים כדלקמן -

(א) **30 חודשי מאסר לריצוי בפועל. (אין מקום לניכוי ימי מעצר בשים לב לכך שבמשך כל תקופת מעצרו בגין תיק זה הוא היה עצור גם בשל תיק אחר ותקופת המעצר נוכתה במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו באותו תיק).**

עמוד 9

ב"כ המאשימה ביקשה שאורה על **צבירה מלאה** בין העונש שאותו הוא מרצה בגין הרשעתו הקודמת לזה המוטל עליו כעת. בקשה זו לא נומקה.

ההגנה עתרה ל**חפיפה מלאה** בין העונשים. ב"כ הנאשם ציינו כי בשל משגה של עורך דינם הקודם לא צורף תיק זה לדיון בתיק, אשר בגינו מרצה הנאשם עונש מאסר כעת. צוין, כי בשל משגה זה, ממשיך הנאשם לשהות בכליאה בסטטוס של "שפוט עצור" סטטוס הגורר אחריו פגיעה בזכויות והטבות הניתנות לאסירים שפוטים (שאינם עוד עצורים בגין עבירה אחרת). הטבות אלה כוללות לפי הנאמר חופשות, ביקורים פתוחים, השתתפות בהליכים טיפוליים ועוד. ב"כ הנאשם אף הפנו בהקשר זה אל אסופה של פסיקה ובכלל זה אל ע"פ 2562/16 **אלון עמר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.3.2017) בו נקבע שבשים לב להשפעות שיש למצב של מעצר בתנאי כליאה וכן בשים לב לנסיבות האישיות ראוי לנכות תקופת מעצר נוספת אשר חפפה לתקופת מאסר שרוצה בגין הרשעה אחרת. כן הופנינו אל ע"פ 9277/11 **גבאלי נ' מדינת ישראל**, (ניתן ביום 17.12.2012), בו נפסק באורח דומה שראוי להתחשב התחשבות מה במעמדו של מי שמצוי במעצר בתקופה בה הוא מרצה עונש בגין הרשעה קודמת בשים לב לתנאי הכליאה המחמירים יותר החלים על אוכלוסיית העצורים.

נאמן לכללים שנקבעו בפסיקת בית המשפט העליון דלעיל, שלפיהם, במקרים בהם מדובר באירועים נפרדים, אשר מקימים עבירות נפרדות, חפיפת עונשים איננה עולה בקנה אחד עם עיקרון ההלימה, ובמיוחד במקרים בהם מדובר בחפיפה מלאה של עונשים שהוטלו בהליכים שונים, סבורני שחפיפה מלאה בין העונשים השונים איננה סבירה ותחטא לעקרון ההלימה. עם זאת, בשים לב לפסיקה שהוצגה על ידי ההגנה ולטעמים אשר צוינו במסגרתה, דהיינו הקושי הטמון בריצוי עונש מאסר "בתנאי מעצר" מצאתי לנכון (במידה רבה לפנים משורת הדין) להורות על חפיפה חלקית של העונשים. לא יכולתי להתעלם מכך, שגם הפרשה הנוספת עניינה עבירות של מסחר בסמים מסוכנים. יוצא אפוא שנאשם זה ירצה **24 חודשי מאסר בתום נשיאת העונש**, אותו הוא נושא כעת (40 חודשי מאסר בפועל שהוטלו במסגרת ת"פ 48196-01-22 מיום 12.12.22 בידי בית המשפט המחוזי במחוז מרכז) ואילו **6 חודשים מתוך העונש המוטל כעת ירוצו בחופף לעונש אותו הוא נושא כעת.**

(ב) 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים המסוכנים אשר איננה כרוכה בצריכת סם או בהחזקתו לצריכה עצמית בלבד.

(ג) קנס ע"ס 10,000 ₪. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים שווים החל ביום 1.1.24. לא ישולם אחד התשלומים במועד, יישא הנאשם 10 ימי מאסר תמורתו.

(ד) הנאשם הוכרז במסגרת הכרעת הדין כסוחר סמים. הדבר נעשה כחלק מתוך הסדר הטיעון שהושג בין הצדדים. רכב מזדה 6 (מ.ר. 23-275-76) שנתפס במסגרת החקירה מידי הגב. אמל אבו סבית (רעייתו) לא הוחזר לה חרף הסכמה שהושגה בין הצדדים בהליכי תפיסה שנוהלו בבית משפט זה (ה"ת 67053-08-22) מאחר שהתנאים שנקבעו לשחרורו לא מולאו בידי הנאשם ורעייתו. המאשימה עתרה כבר במסגרת כתב האישום וכן בטיעוניה לעניין העונש לחילוט הרכב הן לנוכח ההכרזה על נאשם זה כסוחר סמים הן לנוכח העובדה שמדובר ברכב ששימש לביצוע עבירה. ההגנה טענה במקור כי אין מקום לחילוט כאמור בשים לב לכך שמדובר ברכב, הרשום על שמה של רעייתו של הנאשם (אשר אליבא דכולי עלמא לא הייתה מעורבת בביצוע העבירות שבוצעו באמצעותו). על פי המלצתי באו הצדדים בדברים על מנת לגשר על המחלוקת הזו ואכן הגיעו לכלל הסכמה

שבמסגרתה נתבקשתי להורות על השבת הרכב לבעליו (רעיית הנאשם) בכפוף להפקדת סך של 20000 ₪ כתחליף חילוט.

לאור ההסכמה המקובלת עליי, אני מורה על השבת כלי הרכב התפוס הנ"ל לגב. אמל אבו סבית (על שמה הוא רשום במשרד הרישוי) בכפוף לתשלום סך של 20000 ₪ כתחליף חילוט.

הנאשם 4

כעת אפנה לענייניו של הנאשם 4. זה הורשע במסגרתו של האישום הראשון בכתב האישום בעבירה שעניינה סחר בסם מסוכן וכן בעבירה שעניינה החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בצוותא חדא. ברי, כי עסקינן באישום אחד המהווה אירוע אחד.

על הערכים החברתיים שבהם פגעו מעשיו של הנאשם 4 אחזור בקצרה. ביצועה של עבירת סחר בסמים מסוכנים (והחזקת הסם בצוותא חדא ללא היתר ושלא לצריכה עצמית) פוגעת בערכים הנוגעים בשמירה על בריאות-הציבור ושמירתו מפני פגיעתו מעבירות הנלוות לעבירות הסמים. נוכח אופי הסם שנסחר ראוי לקבוע, כי מידת הפגיעה בערכים הללו, כפי שזו ניבטת ממעשיו של הנאשם היא קרובה לגבוהה.

לא מצאתי לנכון לחזור על מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, שכן זו נסקרה בהרחבה בענייניו של הנאשם 3 דלעיל (ראו שם בהרחבה).

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה הנאשם 4 סחר בצוותא חדא בסם מסוג קוקאין במשקל כולל של 98.25 גרם נטו (והחזיק בסם בצוותא חדא שלא לצריכה עצמית). תפקידו וחלקו של הנאשם 4 הוא מרכזי בכל הנוגע לאישום הראשון על פי כתב האישום המתוקן, הנאשם 1 כיוון את הסוכן והנחה את נאשם 2 שיעביר הוראות לנאשם 4 (שהזדהה כמי שהגיע מטעמו של הנאשם 1). לא זו אף זו, הנאשם 4 הוציא את הסמים מכיסו והעבירם לנאשם 3. הסוכן בסיומה של העסקה העביר את התמורה הכספית לידיו של הנאשם 4. מעשיו של הנאשם 4 היו מודעים ומכוונים לביצוע העסקה. חלקו בביצוע העבירה כאמור הוא מרכזי. הוא ביצע בצוותא חדא את עבירת הסחר ומשכך מוחזק כמי שמצוי בגדרו של התכנון המוקדם של השותפות העבריינית עם הנאשם 1. כתוצאה מביצוע מעשיו עלולים היו להיגרם נזקים ממשיים לבריאותם של בני אדם בשים לב לאופי הסמים וכמותם. בפועל, לא נגרמו נזקים כתוצאה מהמעשה, שכן הסמים סופקו לסוכן. הנאשם עשה את שעשה ככל הנראה על רקע רצונו להשיג "כסף קל". הנאשם הבין את חומרת מעשיו, יכול היה וצריך היה להימנע מלבצע את המעשים.

בהתחשב במכלול, ראוי, לטעמי לשרטט את מתחם הענישה ככזה הנע בין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל לבין 42 חודשי מאסר לריצוי בפועל, לצד עונשים נלווים.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה -

הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה במשפטו, חסך זמן שיפוטי ונטל אחריות מלאה על מעשיו תוך הבעת חרטה ובקשת רחמים מאת בית המשפט. עברו הפלילי של הנאשם אינו נקי כלל ועיקר. הוא מרצה כעת מאסר בפועל לתקופה של 6 שנים ו- 4 חודשים בגין עבירות סחר בנשק (ת"פ 48176-01-22 מיום 12.12.22). משפחתו של הנאשם 4 ודאי תיפגע כפועל יוצא ממאסר ממושך. לא הוצג לפני (ולא נתבקש) תסקיר מאת שירות המבחן בענייניו של הנאשם זה.

נוכח המקובץ, מוטלים, אפוא, על הנאשם 4 עונשים כדלקמן -

(א) **30 חודשי מאסר לריצוי בפועל (אין מקום לניכוי ימי מעצר בשים לב לכך שבמשך כל תקופת מעצרו בגין תיק זה הוא היה עצור גם בשל תיק אחר ותקופת המעצר נוכתה במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו באותו תיק).** העיקרון שנקבע בפסיקה בכל הנוגע לנשיאת עונש זה בחופף או במצטבר לעונש אותו הוא נושא כעת הוא זה - במקרים בהם מדובר באירועים נפרדים, אשר מקימים עבירות נפרדות, חפיפת עונשים איננה עולה בקנה אחד עם עיקרון ההלימה, ובמיוחד במקרים בהם מדובר בחפיפה מלאה של עונשים שהוטלו בהליכים שונים. העונש אותו מרצה הנאשם (76 חודשי מאסר בפועל בהתאם לגזר הדין שניתן בעניינו בבית המשפט המחוזי מחוז המרכז במסגרת ת"פ 48176-01-22 מיום 12.12.22) הוטל עליו בגין עבירות בנשק. ב"כ המאשימה עתרה לצבירת עונשים מלאה, דהיינו שהנאשם יחל בריצוי העונש הנגזר עליו כן לאחר סיום נשיאת העונש אותו הוא נושא כעת. ההגנה עתרה לחפיפה מלאה בין העונשים תוך השמעת טעמים דומים לאלו שהושמעו בעניין אחיו כמפורט לעיל.

גם במקרה זה סברתי שככלל, ראוי היה להורות על צבירת עונשים מלאה כעתירת המאשימה. עם זאת, בשים לב למעמדו של הנאשם כ"עצור שפוט" במהלך ניהול ההליכים בעניינו לפני, מעמד אשר הוכר בפסיקת בית המשפט העליון כמעמד מכביד המצדיק התחשבות מסוימת, מצאתי לנכון להורות גם כאן, לפנים משורת הדין, על **חפיפה של 6 חודשים מתוך העונש הנגזר לעונש אותו נושא הנאשם. 24 חודשים ירצו במצטבר לעונש אותו הוא נושא כעת.**

(ב) 12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך שלוש שנים עבירה על פקודת הסמים המסוכנים אשר איננה כרוכה בצריכת סם או בהחזקתו לצריכה עצמית בלבד.

(ג) קנס ע"ס 10,000 ₪. הקנס ישולם ב - 10 תשלומים שווים החל ביום 1.1.24. לא ישולם אחד התשלומים במועד, יישא הנאשם 10 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור כחוק

ניתן היום, י"ז חשוון תשפ"ד, 01 נובמבר 2023, במעמד הצדדים.

א' לוי, שופט

עמוד 12

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

